

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15004/2024
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Митровић, адвокат из ..., против тужених Новинско издавачко друштво „Сolor Media International“ д.о.о. Нови Сад и ББ из ... – главног и одговорног уредника штампаног и интернет издања медија „Skandal“, чији је заједнички пуномоћник Јелена Тадић Пирец, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 140/24 од 10.04.2024. године, у седници одржаној 28.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 140/24 од 10.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 140/24 од 10.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 463/22 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезани да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде претпоставке невиности исплате солидарно 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.11.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног, а до траженог износа од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом на разлику наведених износа од дана подношења тужбе до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ првим ставом изреке од дана подношења тужбе до пресуђења. Ставом трећим изреке, тужени ББ, главни и одговорни уредник штампаног и интернет издања медија „Skandal“, обавезан је да увод и изреку ове пресуде објави у штампаном и интернет издању медија. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 140/24 од 10.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у четвртном ставу изреке

првостепене пресуде, тако што су тужени обавезани као солидарни дужници да тужиоцу надокнаде трошкове првостепеног поступка од 223.150,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде донете у другом степену тужени су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом тужиоцу је признато право на накнаду нематеријалне штете због објављивања у медију информације којом је означен као лопов, пошто за описану радњу он није оглашен кривим и осуђен правноснажном пресудом кривичног суда. Имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд налази да она не одступа од формиране судске праксе у битно истоврсним ситуацијама како по питању постојања основа, тако и висине припадајуће накнаде, због чега не постоје правна питања која би стварала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

По Закону о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ бр. 83/14, 58/15 и 12/16), ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен (члан 126. став 1.); тужба у поступку правне заштите у виду накнаде материјалне и нематеријалне штете подноси се надлежном суду на чијем подручју се налази седиште издавача (члан 121); ако законом није друкчије одређено у парницама по тужби из члана 121. овог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак (члан 131.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 26.04.2018. године, вредност побијаног дела пресуде је 70.000,00 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, па је ревизија недозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**